

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ivanky Havlíkové a soudců Mgr. Martina Kříže a JUDr. Naděždy Řehákové v právní věci žalobce: **JUDr. K. P.**, proti žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy**, se sídlem Praha 1, Mariánské nám. 2, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12.5.2010, sp.zn.: S-MHMP 231179/2010/OST/Ja

t a k t o :

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 20.1.2010, č.j.: MCP6 002868/201 Úřad městské části Praha 6, odbor výstavby rozhodl, že žalobce se dopustil jako podnikající fyzická osoba spáchání správního deliktu podle ust. § 180 odst. 1 písm. f) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (dále jen „stavební zákon“) tím, že bez příslušného územního rozhodnutí provozoval od června roku 2008 nejméně do termínu ústního projednání správního deliktu, tj. do 23.9.2009, na pozemku parc. č. 196/1 k.ú. Přední Kopanina, u domu č.p. 161 k.ú. Přední Kopanina, ul. Nové domy, Praha 6, parkoviště pro odstav vozidel. Za uvedený správní delikt byla žalobci podle ust. § 181 písm. b) stavebního zákona uložena pokuta ve výši 150.000,- Kč. Zároveň byla žalobci uložena povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1.000,- Kč.

Rozhodnutím označeným v záhlaví tohoto rozsudku (dále jen „napadené rozhodnutí“) žalovaný zamítl odvolání žalobce proti výše uvedenému rozhodnutí správního orgánu I. stupně a toto rozhodnutí potvrdil.

Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení. V žalobě předně namítl, že napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě nesprávně zjištěného skutkového stavu, kdy správní orgán I. stupně při svém rozhodnutí vycházel z mylných informací a podkladů o účelu a počtu odstavných parkovacích míst, aniž by si jejich hodnověrnost ověřil. Tyto informace mu byly poskytnuty v oznámení p. M.B. a advokátní kanceláře Houdková, Onheiser.

Žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl, že parkovací místa žalobce jsou umístěna též na pozemku parc. č. 829 v k.ú. Přední Kopanina. Dle žalobce se toto tvrzení nezakládá na pravdě, neboť citovaný pozemek není ve vlastnictví žalobce a ani s pozemky v jeho vlastnictví nesousedí.

K tvrzení žalovaného, že dům žalobce č.p. 161 v k.ú. Přední Kopanina byl kolaudován jako rodinný domek a nebyly povoleny změny ve způsobu jeho užívání na nebytové prostory (např. zřízení kanceláři), žalobce namítl, že v souladu se zákonem č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (dále jen „zákon o živnostenském podnikání“) není zmíněné povolení na změnu způsobu užívání domu v daném případě nezbytné, neboť živnostenská oprávnění žalobce jej nevyžadují. Dále namítl, že čl. 50 odst. 5 vyhlášky č. 26/1999 Sb. hl. m. Prahy, o obecných technických požadavcích na výstavbu v hlavním městě Praze (dále jen „vyhláška OTTP“), nestanoví maximální počet parkovacích stání. Z hlediska daného sporu tak nemůže žalobce omezovat ani zavazovat.

Výtku žalovaného ohledně druhu předmětného pozemku označil žalobce za bezpředmětnou. Uvedl, že pro účely odstavení vozidel nepřesahuje výměra za tímto účelem vyhrazenou plochu 300 m² tak, jak to vyžaduje § 80 odst. 2 stavebního zákona, a není tudíž novým způsobem využívání pozemku. Z uvedeného důvodu se žalobce nemohl dopustit správního deliktu ve smyslu ust. § 180 odst. 1 písm. f) stavebního zákona tím, že by přesáhl hranici 300 m².

Žalobce dále poukázal na žádost ze dne 17.6.2009 o vyjmutí pozemku ze zemědělského půdního fondu, kterou podal k odboru dopravy a životního prostředí Úřadu městské části Praha 6 a která je nezbytná k podání žádosti o změně využití území. Proti zamítavému rozhodnutí správního orgánu o této žádosti podal žalobce dne 21.1.2010 odvolání k Magistrátu hl. m. Prahy, o němž nebylo ke dni podání žaloby rozhodnuto. Stanoviska ostatních dotčených orgánů státní správy byla kladná. Žalobce se cítí být napadeným rozhodnutím poškozen, neboť žalovaný nevyčkal konečného rozhodnutí ohledně vyjmutí ze zemědělského půdního fondu, které může být v konečném řešení příznivé, a žalobce tím může dosáhnout změny využití území.

Dle žalobce též nelze akceptovat závěr žalovaného, že 25 míst pro stání na pozemku parc. č. 196/1 a 9 stání na pozemku parc. č. 829 v k.ú. Přední Kopanina neodpovídá potřebám běžného užívání domu. Namítl, že žalovaný není oprávněn ani schopen stanovit potřeby vlastníků jednotlivých nemovitostí v souvislosti s jejich využitím. V této souvislosti je dle žalobce nutno vzít v úvahu skutečnost, že na ulici Nové Domy (před domem žalobce č.p. 161) nelze z důvodů obytné zóny parkovat. I když nemovitost je situována v čistě obytném území, neznamená to, že vlastník nemovitosti umístěné v této zóně nesmí nijak podnikat. Poznamenal, že v kontextu s polohou této zóny je provoz automobilů zcela zanedbatelný s provozem blízkého letiště Ruzyně, kdy se nad tímto územím uskutečňují stovky vzletů a přistání letadel denně bez ohledu na denní či noční dobu. S ohledem na výše uvedené i skutečný stav věci nelze v žádném případě ohledně parkování automobilů na pozemku

parc. č. 169/1 v k.ú. Přední Kopanina hovořit o rušící službě, neboť stávající provoz nezatežuje okolí nadměrným hlukem či výfukovými zplodinami ani žádným jiným způsobem. Příjezd na předmětný pozemek je z veřejné komunikace, takže i provoz na této komunikaci by byl rušícím faktorem.

Žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl. Ve vyjádření k žalobě označil tvrzení žalobce ohledně neobjektivně zjištěného stavu za účelové. Uvedl, že správní orgán I. stupně při vydání rozhodnutí vycházel z ohledání na místě samém, svědeckých výpovědí, fotodokumentace, internetových stránek a výpovědi svědků. Žalovaný dospěl k závěru, že skutkový stav věci byl zjištěn objektivně. Rozhodnutí nevycházelo pouze ze svědeckých výpovědí, jak namítl žalobce.

Skutečnost, že pozemek parc. č. 829 v k.ú. Přední Kopanina není ve vlastnictví žalobce, neměla vliv na výši uložení pokuty. Tento pozemek byl zmíněn pouze v souvislosti s tím, že se nachází hned vedle rodinného domu č.p. 161 v k.ú. Přední Kopanina a jsou na něm umístěna parkovací místa.

K námitce, že dům žalobce č.p. 161 v k.ú. Přední Kopanina byl kolaudován jako rodinný dům a nebyly povoleny změny ve způsobu užívání na nebytové prostory, žalovaný uvedl, že kolaudačním rozhodnutím č.j.: výst: MCP6 21722/2006 ze dne 1.3.2006 bylo paní V. P. povoleno užívání rodinného domu o jedné bytové jednotce. Ve smyslu § 3 odst. 1 písm. m) vyhlášky OTHP je rodinným domem stavba pro bydlení, která svým stavebním uspořádáním odpovídá požadavkům na rodinné bydlení a v níž je více než polovina podlahové plochy místností a prostorů určena k bydlení. Dle ust. § 126 odst. 1 stavebního zákona lze stavbu užívat jen k účelu vymezenému v kolaudačním rozhodnutí. Dle ust. § 126 odst. 2 stavebního zákona změna v účelu užívání stavby je přípustná jen na základě písemného souhlasu stavebního úřadu. Ačkoli tedy živnostenský zákon nevyžaduje povolení ke změně účelu užívání stavby, ve stavebním zákoně je tato povinnost stanovena. Vzhledem k tomu, že dle platných právních předpisů nedošlo ke změně užívání rodinného domu na nebytový dům s kanceláři, musí být stavba (včetně počtu odstavných stání) posuzována jako rodinný dům.

Žalovaný přisvědčil žalobci v tom, že maximální počet parkovacích stání rodinného domu není vyhláškou OTHP stanoven. V rodinném domě o jedné bytové jednotce je postačující jedno garážové a jedno odstavné stání. Žalovaný má ale za to, že 25 x větší počet odstavných stání, než vyžaduje vyhláška OTHP, umístěných na pozemku parc. č. 196/1 v k.ú. Přední Kopanina tak, že to prakticky vylučuje využití k účelu pozemku rodinného domu, je nepřiměřený. Žalobce může ve své nemovitosti podnikat, avšak z hlediska stavebního práva se musí jednat o podnikání, které je v souladu s územním plánem daného území. Pozemek parc.č. 196/1 k.ú. Přední Kopanina, který je pozemkem rodinného domu č.p. 161, se nachází v ploše určené dle výkresu č. 4 ÚPn pro funkční využití OB čistě obytné se stanoveným kódem míry využití území B. Podle čl. 3 odst. 1 písm. k) vyhlášky OTHP je pozemkem rodinného domu „*pozemek, který tvoří plochy zastavěné stavbou rodinného domu, stavbami příslušenství rodinného domu (garáže, stavby, které plní doplňkovou funkci k rodinnému bydlení, stavba pro podnikatelskou činnost) a bez přerušení na ně navazující nezastavěné plochy, jejichž účel užívání bezprostředně souvisí s funkcí rodinného bydlení, a dále pozemek dosud nezastavěný, určený územním rozhodnutím k zástavbě rodinným domem*“. Za předpokladu dodržení stanoveného směrného koeficientu zeleně KZ pro kód míry využití B by vymezení dalších parkovacích stání na pozemku rodinného domu v souvislosti s bydlením bylo možno posoudit jako v souladu s přípustným funkčním

využitím dle textové části změny ÚPn č. Z 1000/00, vydané OOP č. 6/2009. 25 odstavných stání na pozemku parc. č. 196/1 v k.ú. Přední Kopanina ale neodpovídá potřebám běžného užívání rodinného domu. V ploše OB jsou parkovací a odstavné plochy přípustné pouze jako plochy pro uspokojení potřeb předmětného území vymezeného funkcí OB dle výkresu č. 4 ÚPn, nikoli v souvislosti s podnikáním, které neslouží pro příslušné čistě obytné území.

Žalovaný dále ve vyjádření k žalobě konstatoval, že pozemek č. parc. 196/1 v k.ú. Přední Kopanina má dle výpisu z katastru nemovitostí výměru 969 m². Z fotodokumentace doložené ve spise vyplývá, že prakticky na celém pozemku byly odstaveny osobní automobily a celý pozemek sloužil k parkování vozidel. Jak vyplývá z obsahu spisu, žalobce požadoval vyjmutí ze zemědělského půdního fondu za účelem využití pozemku „jako záchytné parkoviště“ pro celý pozemek parc. č. 196/1 v k.ú. Přední Kopanina, stejně jako žádal o změnu ve využití celého pozemku parc. č. 196/1 v k.ú. Nebušice. Pro změnu ve využití pozemku je nutno započítat celou výměru tak, jak je pozemek identifikován ve výpisu z katastru nemovitostí. Žalovanému není známo, že by došlo k rozdělení tohoto pozemku. Nelze započítávat pouze pozemek, na kterém skutečně stojí automobily, ale celou plochu která souvisí s předmětným využitím tj. např. i tu část, na které je umístěn příjezd k parkovišti. Žalovaný měl za to, že byly splněny podmínky ust. § 80 odst. 2 stavebního zákona, resp. že předmětná činnost žalobce podléhala vydání rozhodnutí o změně ve využití území.

K námitce vytýkající žalovanému, že nevyčkal rozhodnutí o odvolání žalobce proti zamítavému rozhodnutí o jeho žádosti o vyjmutí pozemku ze zemědělského půdního fondu, žalovaný uvedl, že důvody, pro které může správní orgán přerušit řízení, jsou uvedeny v § 64 odst. 1 písm. a) až e) správního řádu. Pro předmětné sankční řízení nebylo řízení o vynětí předmětného pozemku ze zemědělského půdního fondu předběžnou otázkou ve smyslu § 57 správního řádu, neboť vydání rozhodnutí o správním deliktu nezáviselo na výsledku tohoto řízení. Nad rámec uvedeného žalovaný sdělil, že rozhodnutím správního orgánu I. stupně ze dne 3.6.2010, č.j.: MCP6 046626/2010, sp.zn.: MCP6 037226/2010/0V/Ko byla zamítnuta žádost o vydání rozhodnutí o změně využití území pro účely „dočasného zřízení odstavné plochy pro 27 motorových vozidel“ na pozemcích č. parc. 191/1 a 192 v k.ú. Přední Kopanina a toto rozhodnutí bylo v odvolacím řízení rozhodnutím ze dne 15.10.2010, č.j.: S-MHMP 694804/2010/OST/No potvrzeno.

V replice ze dne 22.12.2010 žalobce poznamenal, že pokud jde o kontrolní prohlídky uváděné žalovaným, pak se jednalo celkem o tři, když poslední jím neuvedená proběhla dne 4.6.2009, kdy bylo na místě zjištěno 7 vozidel. Žalobce zopakoval, že s ohledem na povahu jím provozované živnosti není důvod ke změně způsobu užívání rodinného domku, a tudíž není třeba žádat o změnu jeho využití. Rovněž tak není žádným právním předpisem stanoven či omezen počet odstavných ploch pro potřeby jeho užívání. K argumentaci využitím pozemku č. 196/1 v k.ú. Nebušice žalobce poznamenal, že tento pozemek není ve vlastnictví žalobce a ani jím není využíván. Dle žalobce je zavádějící rovněž zmínka o záchytném parkovišti. V daném případě se o parkoviště tohoto typu nejedná a ani nebylo o jeho zřízení ze strany žalobce žádáno. Pokuta mu byla uložena neoprávněně, neboť neporušil žádnou zákonnou normu. Parkovací stání nejsou stavbou ve smyslu stavebního zákona. V té samé záležitosti ohledně jiného uživatele pozemku v dané lokalitě vydal správní orgán stanovisko, kterým sděluje, že stavba parkoviště pro 20 vozidel je funkčně v souladu se záměry územního plánování v dotčeném území. Z uvedeného je tedy zřejmé, že se žalobce nemohl dopustit správního deliktu proti stavebnímu řádu a rovněž ani nemohl dle regulativů vydaných k územnímu plánu konat v rozporu s využitím území. V závěru repliky žalobce vnesl

námítku promlčení předmětného deliktu s poukazem na to, že správní řízení započalo první kontrolní prohlídkou dne 25.11.2008 a napadené rozhodnutí nabylo právní moci dne 21.5.2010

Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 s.ř.s.).

Ze správního spisu předloženého soudu žalovaným vyplynuly tyto skutečnosti rozhodné pro posouzení věci:

Rozhodnutím ze dne 20.1.2010 správní orgán I. stupně rozhodl, že žalobce se dopustil jako podnikající fyzická osoba spáchání správního deliktu podle ust. § 180 odst. 1 písm. f) stavebního zákona tím, že bez příslušného územního rozhodnutí provozoval od června roku 2008 nejméně do termínu ústního projednání správního deliktu, tj. do 23.9.2009, na pozemku parc. č. 196/1 k.ú. Přední Kopanina, u domu č.p. 161 k.ú. Přední Kopanina, ul. Nové domy, Praha 6, parkoviště pro odstav vozidel. Za uvedený správní delikt byla žalobci podle § 181 písm. b) stavebního zákona uložena pokuta ve výši 150.000,- Kč. Zároveň byla žalobci uložena povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1.000,- Kč. V odůvodnění rozhodnutí správní orgán I. stupně uvedl, že dne 13.10.2008 obdržel stížnost M. B., vlastníka pozemků č.parc. 190/1 a 191/2 v k.ú. Přední Kopanina, týkající se pravidelného parkování většího množství automobilů (cca 20) na pozemku parc. č. 196/1 v k.ú. Přední Kopanina. Stěžovatel uvedl, že na předmětném pozemku realizuje žalobce svou podnikatelskou činnost, jejímž předmětem je provozování parkoviště. V souvislosti s touto činností dochází k rušení nočního klidu obyvatel a jejich obtěžování výfukovými plyny. Převážně se jedná o parkování vozidel občanů, kteří odjíždějí na dovolenou do zahraničí a před svým odletem z letiště Ruzyně zde ponechávají zaparkovaná svá motorová vozidla po celou dobu jejich pobytu v zahraničí.

Vzhledem k výše uvedenému správní orgán I. stupně vykonal dne 25.11.2008 na pozemcích parc. č. 196/1 k.ú. Přední Kopanina kontrolní prohlídku, při níž bylo zjištěno, že zde parkuje větší množství automobilů. Plocha, na níž byla vozidla odstavena, nebyla zpevněná, pouze zde byl proveden šterkový zásyp. Kontrolní prohlídky se zúčastnila V. P., vlastnice předmětného pozemku, a žalobce, jenž tento pozemek se souhlasem jmenované užívá. Oba byli zápisem do protokolu upozorněni na skutečnost, že pro tento pozemek nebylo vydáno územní rozhodnutí o změně využití území, bez něhož nelze parkoviště provozovat.

Souhlas vlastnice s užíváním předmětného pozemku vyplývá ze sdělení jmenované ze dne 25.5.2009 adresovaného Městské části Praha - Přední Kopanina, v němž je uvedeno, že předmětný pozemek je užíván žalobcem na základě nájemní smlouvy, tudíž jakékoli výtky k jeho činnosti je třeba adresovat výhradně žalobci.

Dne 4.6.2009 se na místě konala další kontrolní prohlídka, během níž bylo zjištěno, že je zde odstaveno 24 osobních automobilů. Dle vyjádření žalobce se nejedná o veřejné parkoviště, ale o plochy sloužící k odstavení vozidel klientů žalobce a osob, s nimiž žalobce spolupracuje. Žalobce dále do protokolu uvedl, že odstavit zde vozidlo je pouze vedlejší produkt jeho činnosti, která spočívá v poradenství, jedná se tudíž o součást jeho marketingové strategie s tím, že v přilehlé ulici, v níž je obytná zóna, nelze parkovat. Na místě byla pořízena fotodokumentace, která je jako důkazní materiál založena ve spise.

Dne 25.6.2009 obdržel správní orgán I. stupně od advokátní kanceláře Houdková, Onheiser podnět k zahájení řízení o správním deliktu proti žalobci dle § 180 odst. 1 písm. f) stavebního zákona pro provozování činnosti, k níž je třeba územního rozhodnutí, bez tohoto rozhodnutí. V podání bylo uvedeno, že žalobce provozuje nezákonné soukromé parkoviště na výše uvedeném pozemku, na němž pravidelně parkuje 30 až 40 vozidel denně. K podnětu byla přiložena fotodokumentace a odkaz na internetové stránky parkoviště www.zaparkuj-a-let.cz a www.parkujteunas.webnode.cz.

Vzhledem k výše uvedeným zjištěním vyzval správní orgán I. stupně dne 31.7.2009 V. P. jakožto vlastníka předmětného pozemku a žalovaného jakožto provozovatele parkoviště podle § 134 odst. 2 stavebního zákona k bezodkladnému ukončení a dalšímu zamezení užívání tohoto pozemku výše uvedeným způsobem, a to ode dne doručení této výzvy. Jmenovaní byli upozorněni na skutečnost, že předmětný pozemek je využíván v rozporu s druhem tohoto pozemku tak, jak je zapsán v katastru nemovitostí, jedná se o zahradu. K tomu správní orgán I. stupně poukázal na vymezení zahrady dle katastrální vyhlášky č. 26/2007 Sb. Podotkl, že změnit druh pozemku lze jediné územním rozhodnutím o změně využití území, což však v tomto případě nepřipadá v úvahu, neboť užívání tohoto pozemku jakožto parkoviště pro odstav vozidel je v rozporu s funkčním využitím předmětného pozemku dle územního plánu. Jedná se zde o plochu obytnou malých sídel, kde nelze uvedené využití povolit ani jako doplňkové funkční využití, neboť tyto odstavné a parkovací plochy neslouží k uspokojení potřeb území vymezeného danou funkcí. Rozpor s funkčním využitím územního plánu hl. m. Prahy v tomto případě potvrdil rovněž dne 3.8.2009 pod č.j.: S-MHMP 577009/2009/OUP odbor územního plánování Magistrátu hl. m. Prahy a dne 17.7.2009 pod č.j.URM 5907/09 6268/09 Útvar rozvoje hl. m. Prahy.

S ohledem na výše uvedené skutečnosti oznámil správní orgán I. stupně dne 5.8.2009 žalobci zahájení řízení o správním deliktu podle ust. § 180 odst. 1 písm. f) stavebního zákona. Uvedl, že jako správní delikt bylo jednání žalobce kvalifikováno poté, co správní orgán I. stupně zjistil, že má žalobce pod IČ: 76233596 založeno živnostenské oprávnění „Technická činnost v dopravě“, které je dle vyjádření živnostenského odboru ÚMČ Praha 6 dostačující k provozování parkoviště. Správní orgán I. stupně požádal ve věci kontroly podnikání žalobce o součinnost živnostenský odbor. Dne 4.9.2009 živnostenský odbor správnímu orgánu I. stupně sdělil, že živnost žalobce má provozovnu na adrese Nové domy 161, Praha 6, tj. v rodinném domě ve vlastnictví V. P., jenž se nachází v těsném sousedství pozemku parc. č. 196/1 v k.ú. Přední Kopanina. V tomto sdělení bylo dále uvedeno, že během kontrolního šetření živnostenského odboru se na pozemku parc. č. 196/1 k.ú. Přední Kopanina nacházelo 18 osobních automobilů.

Dne 19.8.2009 obdržel správní orgán I. stupně od žalobce žádost o dodatečné povolení 25 dočasných parkovacích stání na pozemku parc. č. 196/1 k.ú. Přední Kopanina pro potřeby vlastníka rodinného domu č.p. 161 k.ú. Přední Kopanina, jeho rodinných příslušníků a jejich klientů. Tato žádost byla dne 4.9.2009 doložena stanoviskem odboru ochrany prostředí Magistrátu hl. m. Prahy ze dne 17.7.2009 a dne 23.9.2009 bylo doloženo sdělení tohoto odboru Magistrátu hl. m. Prahy dle § 6 odst. 3 zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí ze dne 11.9.2009 s tím, že realizace výše uvedených parkovacích stání nepodléhá zjišťovacímu řízení dle posledně citovaného zákona.

Správní orgán I. stupně vydal dne 6.1.2010 pod č.j.: MCP6 083463 usnesení, jímž řízení o žádosti podané žalobcem dne 19.8.2009 dle ust. § 66 odst. 1 písm. b) správního řádu

zastavil z důvodu, že předmětná parkovací stání nejsou stavbou ve smyslu stavebního zákona, a nelze je tedy dle ust. § 129 odst. 2 stavebního zákona dodatečně povolit.

Při ústním jednání konaném dne 23.9.2009 žalobce předložil své stanovisko, ve kterém uvedl, že na parcele č. 196/1 k.ú. Přední Kopanina neprovozuje veřejné parkoviště, ale jedná se o odstavnou plochu na soukromém pozemku s rodinným domem, což je podle územního plánu možné. Žalobce vykonává činnosti na základě živnostenských listů, při nichž spolupracuje s klienty a potřebuje tudíž mít v dostupné vzdálenosti parkovací stání. Navíc rodina obviněného vlastní 7 osobních automobilů a v ulici Nové domy je parkování zakázáno. Činnost provozování parkovacích stání zahájil žalobce dne 1.6.2008 s tím, že se domníval, že žádné povolení nepotřebuje. Uzavřel, že pohyb osobních vozidel vyplývající z provozování předmětné činnosti není nijak častý a nemůže obtěžovat okolí nadměrným hlukem nebo zplodinami. Část předmětného pozemku plní běžnou funkci zahrady u rodinného domu.

Dne 26.10.2009 byli k podání svědecké výpovědi v předmětné záležitosti předvoláni PhDr. Jiří Musil Ph.D, starosta MČ Praha - Přední Kopanina a Mgr. Petr Vokáč, tajemník Úřadu MČ Praha - Přední Kopanina. Ústní jednání v této věci proběhlo dne 29.10.2009, oba jmenovaní společně vypověděli, že na předmětné parcele dochází ke kontinuálnímu provozování parkoviště od počátku léta roku 2008 až dodnes. Jedná se průměrně o cca 30 automobilů současně.

Vzhledem ke zjištěním uskutečněným a zaznamenaným na kontrolních prohlídkách ze dne 25.11.2008 a 4.6.2009, vzhledem k výše popsané fotodokumentaci, svědecké výpovědi starosty a tajemníka MČ Praha - Přední Kopanina ze dne 29.10.2009, s ohledem na sdělení a důkazy zaslané M. B., advokátní kancelář Houdková, Onheiser a živnostenským odborem ÚMČ Praha 6 a nakonec i s ohledem na výpověď samotného žalobce ze dne 23.9.2009 měl správní orgán I. stupně za prokázané spáchání správního deliktu dle ust. § 180 odst. 1 písm. f) stavebního zákona, tak jak je popsáno ve výroku jeho rozhodnutí. Žalobce dle správního orgánu naplnil svým jednáním skutkovou podstatu uvedeného správního deliktu, a to prokazatelně v období od června roku 2008 minimálně do termínu ústního projednání správního deliktu, tj. do 23.9.2009. Tato činnost je pravidelná, jedná se dle svědeckých výpovědí až o 20 - 30 zaparkovaných automobilů současně.

Správní orgán I. stupně konstatoval, že stanovisko odboru ochrany prostředí Magistrátu hl. m. Prahy ze dne 17.7.2009 a taktéž stanovisko tohoto odboru Magistrátu hl. m. Prahy dle § 6 odst. 3 zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí ze dne 11.9.2009 nenahrazují pro provozování parkoviště potřebné vydání územního rozhodnutí o změně využití území. K tvrzení žalobce, že pozemek č.parc. 196/1 k.ú. Přední Kopanina je využíván pro odstav vozidel klientů v souvislosti s jinou podnikatelskou činností žalobce, správní orgán uvedl, že není rozhodné, v souvislosti s jakým typem podnikání jsou zde auta odstavována. Podstatné je, že tento pozemek k pravidelnému odstavování takového počtu vozidel není svým druhem určen a ve svých důsledcích tento způsob užívání poškozuje cizí práva.

Při ukládání výše pokuty správní orgán I. stupně zvážil všechny výše uvedené skutečnosti, přihlédl k dlouhému časovému rozmezí, v němž je správní delikt páchan, k velkému počtu vozidel, která jsou na předmětném pozemku odstavována, i k tomu, že ačkoli o nezákonnosti tohoto jednání byl žalobce poučen již na kontrolní prohlídce ze dne 25.11.2008, ani poté a ani po obdržení výzvy ze dne 31.7.2009 své protiprávní jednání neukončil. Vzhledem k výše uvedenému správní orgán I. stupně stanovil pokutu ve výši 150.000,- Kč

s tím, že s ohledem na příjmy plynoucí z této podnikatelské činnosti nebude mít pokuta pro žalobce likvidační charakter.

Proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně o uložení pokuty podal žalobce odvolání, která žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl. V odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedl, že z fotodokumentace a dalších podkladů obsažených ve spise /např. reklamy uveřejněné na internetových stránkách www.zaparkuj-a-let.cz/ vyplývá, že pozemek parc. č. 196/1 v k.ú. Přední Kopanina, který je ve vlastnictví V. P., je využíván jako parkovací a odstavná plocha osobních automobilů ve smyslu pojmů ČSN 73 6056 Odstavné a parkovací plochy. Na zmíněných internetových stránkách je uvedeno, že *„je nabízena služba krátkodobého i dlouhodobého parkování Vašeho vozu v blízkosti letiště Ruzyně. Přijedete k nám, zaparkujete a my vás dopravíme na letiště k odletu. Po návratu Vás opět vyzvedneme a dovezeme k Vašemu autu“*. Na fotodokumentaci uveřejněné na internetových stránkách je vyobrazen pozemek parc. č. 196/1 v k.ú. Přední Kopanina se zaparkovanými vozidly.

Tvrzení žalobce, že správní orgán I. stupně nevycházel z objektivně zjištěného stavu věci, žalovaný vzhledem k provedeným kontrolním prohlídkám označil za účelové. Pokud žalobce namítal, že na pozemku parkuje svými vozidly a současně že je tento pozemek využíván jeho klienty, žalovaný uvedl, že jak vyplývá z fotodokumentace, další parkovací místa (cca 9-10) byla zřízena na pozemku parc. č. 829 v k.ú. Přední Kopanina při komunikaci Nové Domy. Jak vyplývá z kolaudačního rozhodnutí č.j.: výst: MCP6 21722/2006 ze dne 1.3.2006, objekt č.p. 161 je kolaudován jako rodinný dům. Změny ve způsobu užívání na nebytové prostory (např. zřízení kanceláří) nebyly povoleny. Čl. 50 odst. 5 OTTP mj. stanoví, že kromě garážového stání v domě nebo v samostatné garáži musí být na pozemku rodinného domu vymezena plocha alespoň na jedno parkovací stání. Vyhláška OTTP nestanoví maximální počet parkovacích stání na pozemku rodinného domu, v čl. 50 odst. 5 se uvádí alespoň jedno parkovací stání. Lze posoudit, že 25 parkovacích stání na pozemku parc. č. 191/1 (správně 196/1) a cca 9 stání na pozemku parc. č. 829, vše v k.ú. Přední Kopanina, neodpovídá potřebám běžného užívání rodinného domu.

V katastru nemovitostí je jako druh pozemku parc. č. 196/1 v k.ú. Přední Kopanina o výměře 969 m² uvedena zahrada, jedná se tedy o pozemek rodinného domu č.p. 161, jehož účel má bezprostředně souviset s funkcí rodinného bydlení. Dále žalovaný poukázal na vymezení zahrady v katastrální vyhlášce a na ust. § 80 odst. 2 stavebního zákona. Konstatoval, že využití zahrady rodinného domu pro parkování a odstavování velkého počtu vozidel jako parkovací a odstavné plochy provozované na základě živnostenského oprávnění nebo v souvislosti s živnostenským oprávněním žalobce je novým způsobem užívání pozemku. V daném případě správní orgán I. stupně dovodil, že předmětný pozemek je užíván v rozporu s druhem pozemku tak, jak je zapsán v katastru nemovitostí, a žalobce se tím dopustil správního deliktu dle ust. § 180 odst. 1 písm. f) stavebního zákona. Žalovaný se s tímto posouzením ztotožnil.

Žalovaný nesouhlasil s tvrzením žalobce, že užívání pozemku jako odstavné a parkovací plochy je v souladu s územním plánem. Uvedl, že pozemek parc. č. 196/1 k.ú. Přední Kopanina, který je pozemkem rodinného domu č.p. 161, se nachází v ploše určené dle výkresu č. 4 ÚPn pro funkční využití OB čistě obytné se stanoveným kódem míry využití území B. Podle čl. 3 odst. 1 písm. k) vyhlášky OTTP je pozemkem rodinného domu *„pozemek, který tvoří plochy zastavěné stavbou rodinného domu, stavbami příslušenství rodinného domu (garáže, stavby, které plní doplňkovou funkci k rodinnému bydlení, stavba pro podnikatelskou činnost) a bez přerušení na ně navazující nezastavěné plochy, jejichž účel*

užívání bezprostředně souvisí s funkcí rodinného bydlení, a dále pozemek dosud nezastavěný, určený územním rozhodnutím k zástavbě rodinným domem“. Za předpokladu dodržení stanoveného směrného koeficientu zeleně KZ pro kód míry využití B by vymezení dalších parkovacích stání na pozemku rodinného domu v souvislosti s bydlením bylo možno posoudit jako v souladu s přípustným funkčním využitím dle textové části změny ÚPn č. Z 1000/00, vydané OOP č. 6/2009. Lze však jednoznačně posoudit, že 25 stání na pozemku parc. č. 196/1 a cca 9 stání na pozemku parc. č. 829 v k.ú. Přední Kopanina neodpovídá potřebám běžného užívání rodinného domu. V ploše OB jsou parkovací a odstavné plochy přípustné pouze jako plochy pro uspokojení potřeb předmětného území vymezeného funkcí OB dle výkresu č. 4 ÚPn, nikoli v souvislosti s podnikáním, které neslouží pro příslušné čistě obytné území. Provozování odstavné a parkovací plochy sloužící především mimopražským klientům Letiště Ruzyně nelze považovat za podnikání, které by sloužilo obyvatelům území Přední Kopaniny. Jak vyplývá ze stížností, obyvatelé se provozováním parkovišť cítí dotčeni, a to zejména v souvislosti se zvýšeným automobilovým provozem v této klidné městské části.

K námitce žalobce, že v obdobných případech byl vydán souhlas s odnětím půdy ze zemědělského půdního fondu a správní orgán I. stupně vydal stanovisko, že provozování parkoviště je v souladu s územním plánem, žalovaný poukázal na ust. § 9 odst. 1 zákona č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu. Dle žalovaného je jednoznačné, že tento souhlas je pouze podkladem pro vydání rozhodnutí podle zvláštních předpisů; tímto zvláštním předpisem je stavební zákon. Změnu ve využití pozemku nelze povolit pouhým sdělením stavebního úřadu, ale vydáním územního rozhodnutí. Jak bylo u správního orgánu I. stupně zjištěno, v dané lokalitě Přední Kopanina nebyla povolena změna ve využití pozemku na odstavné a parkovací plochy, ani nebyla povolena žádná stavba odstavné nebo parkovací plochy. Naopak se všemi subjekty provozujícími obdobnou činnost jako žalobce bylo zahájeno sankční řízení a byly uloženy pokuty.

Žalovaný dále zkoumal, zda výše uložené pokuty je přiměřená a odpovídá okolnostem spáchaného deliktu, a s výší uložené pokuty se ztotožnil. Konstatoval, že preventivní prvek postihu chování v rozporu se zákonem spočívá nejen v tom, že samého delikventa odradí od opakování nezákonného jednání, ale i ostatní subjekty vázané týmiž povinnostmi vede k jejich řádnému plnění. Výše postihu proto nemůže být tak nízká, že by tohoto preventivního účinku vůči všem ostatním naprosto pozbyla, resp. aby dokonce avizovala, že se jim takové jednání vyplatí. Současně však nemůže být ani tak vysoká, aby měla likvidační charakter. Z obsahu předloženého spisu vyplývá, že na pozemku parc. č. 196/1 v k.ú. Přední Kopanina je průběžně parkováno několik desítek osobních automobilů. Dle vyjádření žalobce je pozemek užíván jako parkoviště zhruba od června 2008. První šetření stavebního úřadu na místě samém se konalo dne 25.11.2008; žalobce byl upozorněn, že způsob využití pozemku je zahrada a změna ve využití pozemku na parkoviště nebyla povolena. Parkoviště však bylo provozováno i po tomto upozornění. V tomto období je zřejmé, že zde bylo zaparkováno několik desítek automobilů. Správní orgán I. stupně proto vydal výzvu č.j.: MCP6 052576/2009 k bezodkladnému ukončení užívání pozemku - zahrady jako parkoviště. Ze sdělení živnostenského odboru ze dne 4.9.2009 vyplývá, že výzvy nebylo uposlechnuto. Při šetření živnostenského úřadu v srpnu 2009 zde bylo zaparkováno cca 18 osobních automobilů. Z uvedeného vyplývá, že se nejednalo o jednorázové porušení právních předpisů, ale o soustavnou činnost, ve které bylo pokračováno i po výzvách správního orgánu I. stupně a poté, co muselo být žalobci známo, že se dopouští protiprávního jednání. Tuto skutečnost shledal žalovaný za jednu z přitěžujících okolností.

Žalovaný dospěl k závěru, že správní orgán I. stupně při stanovení výše pokuty nevybočil z mezí správního uvážení, zabýval se okolnostmi spáchání deliktu a své rozhodnutí

řádně odůvodnil. Vzhledem k počtu automobilů pravidelně parkujících na předmětném pozemku, finanční odměně (cca 100,- Kč za den, jak vyplývá z ceníku za parkování) a délce protiprávního jednání se žalovanému nejeví pokuta ve výši 150.000,- Kč jako nepřiměřeně vysoká a likvidační. Při počtu pouhých 20 automobilů za den se jedná o částku, která odpovídá cca tříměsíčnímu finančnímu výdělku spojenému s protiprávním jednáním žalobce. Do tohoto počtu nejsou zahrnuty automobily parkující na pozemku parc. č. 829 v k.ú. Přední Kopanina.

V posuzované věci vyšel soud z následující právní úpravy:

Podle ust. § 77 odst. 1 písm. b) stavebního zákona územním rozhodnutím je rozhodnutí o změně využití území.

Podle ust. § 80 odst. 2 písm. e) stavebního zákona rozhodnutí o změně využití území vyžadují změny druhu pozemku přesahující výměru 300 m², zejména zřizování, rušení a úpravy vinic, chmelnic, lesů, parků, zahrad a sadů, pokud podmínky nejsou stanoveny schválenými pozemkovými úpravami nebo jiným územním rozhodnutím.

Podle ust. § 180 odst. 1 písm. f) stavebního zákona právnická nebo podnikající fyzická osoba se dopustí správního deliktu tím, že provádí činnosti, ke kterým je třeba územní rozhodnutí, bez tohoto rozhodnutí nebo v rozporu s ním, popřípadě bez územního souhlasu anebo v rozporu s ním nebo provádí činnosti územním rozhodnutím zakázané.

Podle ust. § 181 písm. b) stavebního zákona za správní delikt podle § 180 se uloží pokuta do 500 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 1 písm. f), g), h), i) a j), odstavce 3 písm. d) a odstavce 5 písm. a) a c).

Podle čl. 50 odst. 5 vyhlášky OTTP rodinný dům musí mít nejméně jedno garážové stání na jeden byt. Není-li možné z územně technických nebo stavebně technických důvodů příslušný počet garážových stání situovat v domě, mohou být řešena samostatnou garáží na pozemku rodinného domu. Kromě garážového stání v domě nebo v samostatné garáži musí být na pozemku rodinného domu vymezena plocha alespoň na jedno parkovací stání. Toto stání může být zabezpečeno na příjezdu do garáže.

Podle ust. § 182 odst. 3 stavebního zákona odpovědnost právnické osoby za správní delikt zaniká, jestliže stavební úřad o něm nezahájil řízení do 1 roku ode dne, kdy se o něm dozvěděl, nejpozději však do 3 let ode dne, kdy byl spáchán.

Podle ust. § 182 odst. 5 stavebního zákona na odpovědnost za jednání, k němuž došlo při podnikání fyzické osoby nebo v přímé souvislosti s ním, se vztahují ustanovení zákona o odpovědnosti a postihu právnické osoby.

Podle ust. § 46 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“), řízení z moci úřední je zahájeno dnem, kdy správní orgán oznámil zahájení řízení účastníkovi uvedenému v § 27 odst. 1 doručením oznámení nebo ústním prohlášením, a není-li správnímu orgánu tento účastník znám, pak kterémukoliv jinému účastníkovi. Oznámení musí obsahovat označení správního orgánu, předmět řízení, jméno, příjmení, funkci nebo služební číslo a podpis oprávněné úřední osoby.

Soud o věci uvážil takto:

Námitku žalobce, že napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě nesprávně zjištěného skutkového stavu, protože správní orgán I. stupně při svém rozhodování vycházel z mylných informací a podkladů o účelu a počtu odstavných parkovacích míst uvedených v oznámení M. B. a AK Houdková, Onheiser, aniž by si jejich hodnověrnost ověřil, neshledal soud oprávněnou. K výše uvedené námitce soud předně uvádí, že žalobce neuvedl, v čem spočívá nesprávnost informací o účelu a počtu odstavných míst uvedených v oznámení M.B. a AK Houdková, Onheiser a na základě čeho dospěl žalobce k závěru, že hodnověrnost těchto oznámení nebyla správním orgánem ověřena. Opak je pravdou, neboť z obsahu spisového materiálu a rovněž z napadeného rozhodnutí jednoznačně vyplývá, že správní orgán I. stupně si pro rozhodnutí ve věci samé opatřil celou řadu důkazů a v souladu s ustanovením § 3 správního řádu rozhodoval na základě dostatečně zjištěného skutkového stavu věci. Vedle stížnosti M. B. a podnětu k zahájení řízení o správním deliktu od JUDr. Jana Onheisera z AK Houdková a Onheiser byly podkladem pro vydání rozhodnutí správního orgánu I. stupně a posléze též napadeného rozhodnutí mj. protokoly o kontrolní prohlídce ze dne 25.11.2008, č.j.: MCP6 074985/2008 a ze dne 4.6.2009, č.j.: MCP6 030132/2009 včetně fotodokumentace pořízené během kontrolní prohlídky dne 4.6.2009, přípis Magistrátu hlavního města Prahy, odboru územního plánu ze dne 3.8.2009, č.j.: S-MHMP 577009/2009/OUP o funkčním využití pozemku č. 196/1 v k.ú. Přední Kopanina, sdělení Úřadu městské části Praha 6, živnostenského odboru ze dne 4.9.2009, č.j.: MCP6 052419/2009 o kontrolním šetření na pozemku žalobce, stanovisko žalobce předložené při ústním jednání dne 23.9.2009 a protokol o výsledku svědků ze dne 29.10.2009 sepsaný s PhDr. Jiřím Musilem Ph.D, starostou Městské části Praha - Přední Kopanina a Mgr. Petrem Vokáčem, tajemníkem Úřadu městské části Praha 6 - Přední Kopanina. Není tedy pravdou, že správní orgán I. stupně při svém rozhodování vycházel toliko z údajů uvedených ve stížnosti M. B. a podnětu JUDr. Jana Onheisera k zahájení řízení o správním deliktu. Správní orgán I. stupně informace uvedené v těchto podáních náležitým způsobem přešetřil a opatřil si další podklady pro rozhodnutí ve věci samé (viz výše), které jednoznačně prokazují, že žalobce na pozemku parc. č. 196/1 v k.ú. Přední Kopanina, který je v katastru nemovitostí veden jako zahrada, provozoval parkoviště pro odstav vozidel, aniž by požádal o vydání příslušného územního rozhodnutí, konkrétně rozhodnutí o změně využití území ve smyslu ust. § 80 odst. 2 písm. e) stavebního zákona. Nelze než přisvědčit žalovanému, že žalobce tímto jednáním spáchal správní delikt podle § 180 odst. 1 písm. f) stavebního zákona.

K tvrzení žalobce, že pozemek parc. č. 829 v k.ú. Přední Kopanina není v jeho vlastnictví a s jeho pozemky nesousedí, soud uvádí, že podle výroku prvostupňového rozhodnutí se žalobce dopustil správního deliktu tím, že provozoval parkoviště pro odstav vozidel na pozemku parc. č. 196/1 v k.ú. Přední Kopanina. Z výroku prvostupňového rozhodnutí tedy zřetelně vyplývá, že spáchání správního deliktu žalobce se váže výlučně k pozemku parc. č. 196/1 v k.ú. Přední Kopanina, nikoliv k pozemku parc. č. 829. Provozování parkoviště pro odstav vozidel na pozemku parc. č. 829 v k.ú. Přední Kopanina nebylo žalobci vytýkáno. Pokud žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedený pozemek zmínil, činil tak pouze k dokreslení situace, a to v rámci vypořádání žalobcovy argumentace o údajné nadstandardní potřebě parkovacích stání pro rodinný dům č.p. 161 v k.ú. Přední Kopanina.

Žalobní námitka, že podle živnostenského zákona není třeba žádné povolení změny užívání stavby (míněno stavby rodinného domu č.p. 161), je pro posouzení zákonnosti napadeného rozhodnutí zcela irrelevantní. Otázka užívání rodinného domu č.p. 161 k.ú. Přední Kopanina či změny užívání této stavby nebyla vůbec předmětem daného správního řízení. Jeho předmětem byla otázka užívání pozemku parc. č. 196/1 v k.ú. Přední Kopanina a nutnost vydání rozhodnutí o změně využití území ve vztahu k tomuto pozemku, nikoliv rozhodnutí

o změně užívání stavby zmíněného rodinného domu. Podle § 180 odst. 1 písm. f) stavebního zákona se správního deliktu dopustí mj. podnikající fyzická osoba tím, že provádí činnosti, ke kterým je třeba územní rozhodnutí, bez tohoto rozhodnutí. Územním rozhodnutím je dle § 77 odst. 1 písm. b) stavebního zákona *rozhodnutí o změně využití území*. Ustanovení § 80 odst. 2 písm. e) stavebního zákona podmiňuje vydáním rozhodnutí o změně využití území změny druhu pozemku přesahující 300 m². Z výše uvedených ustanovení stavebního zákona vyplývá, že hodlal-li žalobce na pozemku parc. č. 196/1 v k.ú. Přední Kopanina o výměře 969 m², který je v katastru nemovitostí veden jako zahrada, provozovat parkoviště pro odstav vozidel, byl podle ust. § 80 odst. 2 písm. e) stavebního zákona povinen vyžádat si rozhodnutí o změně využití území. Neučinil-li tak, dopustil se správního deliktu podle ust. § 180 odst. 1 písm. f) stavebního zákona.

Rovněž námitka žalobce, podle které vyhrazená plocha pro účely odstavení vozidel nepřesahuje výměru 300 m² a nejedná se tak o nový způsob využívání pozemku podle ust. § 80 odst. 2 stavebního zákona, není důvodná. Žalobce v průběhu správního řízení a ani v řízení před soudem ničím nedoložil, že by pro účely provozování parkoviště pro odstav vozidel užíval jen část pozemku parc. č. 196/1 v k.ú. Přední Kopanina. Z fotodokumentace založené ve správním spisu je naopak zřejmé, že k odstavu vozidel byl využíván prakticky celý tento pozemek, jehož výměra činí 969 m². Správní orgán I. stupně tedy nepochybil, jestliže vycházel z informace o výměře pozemku parc. č. 196/1 k.ú. Přední Kopanina uvedené v katastru nemovitostí.

Žalovaný nikterak nepochybil, jestliže nevyčkal na vydání rozhodnutí o odvolání ve věci žádosti žalobce o vyjmutí předmětného pozemku ze zemědělského půdního fondu. To, zda pozemek parc. č. 196/1 v k.ú. Přední Kopanina bude v budoucnu vyjmut ze zemědělského půdního fondu či nikoliv, nemohlo nic změnit na skutečnosti, že se žalobce již dopustil uvedeného správního deliktu. Jinými slovy řečeno, ani případné následné vynětí předmětného pozemku ze zemědělského půdního fondu by žalobce nezprostito odpovědnosti za spáchaný správní delikt.

Námitka žalobce, že čl. 50 odst. 5 vyhlášky OTTP nestanoví maximální počet parkovacích stání pro rodinný dům, a s tím související námitka, podle které nelze akceptovat závěr žalovaného, že 25 míst ke stání (vozidel) na pozemku parc. č. 196/1 v k.ú. Přední Kopanina neodpovídá potřebám běžného domu, není důvodná. V rámci vypořádání těchto námitek soud předně poukazuje na obsah spisového materiálu, ze kterého vyplývá, že žalobce na pozemku parc. č. 196/1 v k.ú. Přední Kopanina provozoval parkoviště pro odstav vozidel třetích osob. Tato skutečnost je nade vší pochybnost zřejmá z fotodokumentace pořízené během kontrolní prohlídky dne 4.6.2009 a též z internetových stránek www.zaparkuj-a-let.cz a www.parkujteunas.webnode.cz. Předmětný pozemek tedy nesloužil toliko potřebám obyvatel rodinného domu č.p. 161 v k.ú. Přední Kopanina. Za této situace nemůže obstát poukaz žalobce na to, že vyhláška OTTP nestanoví maximální počet parkovacích stání pro rodinný dům. Naznačuje-li žalobce, že pro potřeby běžného rodinného domu je zapotřebí parkoviště s 25 parkovacími místy, jedná se o tvrzení natolik nesmyslné, že se k němu soud nehodlá blíže vyjadřovat. Ani skutečnost, že na ulici Nové Domy nelze z důvodu obytné zóny parkovat, neopravňuje žalobce ke zřízení a provozování parkoviště pro odstav vozidel na pozemku parc. č. 196/1 v k.ú. Přední Kopanina, který je v katastru nemovitostí veden jako zahrada, bez toho, aniž by si předtím vyžádal rozhodnutí o změně využití území, jak mu ukládá ust. § 80 odst. 2 písm. e) stavebního zákona. Žalobce, stejně jako kterýkoliv jiný subjekt, je povinen toto ustanovení zákona dodržovat, a to bez ohledu na to, zda provozuje podnikatelskou činnost či nikoliv.

Pro posouzení věci samé není relevantní ani tvrzení žalobce, že v případě parkování automobilů na pozemku parc. č. 196/1 v k.ú. Přední Kopanina nelze s ohledem na blízkost letiště Ruzyně hovořit o „rušící službě.“ V souzené věci byla předmětem správního řízení otázka, zda se žalobce dopustil správního deliktu podle ust. § 180 odst. 1 písm. f) stavebního zákona tím, že bez příslušného územního rozhodnutí fakticky změnil druh pozemku parc. č. 196/1 v k.ú. Přední Kopanina tím, že na něm, ačkoliv je v katastru nemovitostí veden jako zahrada, provozoval parkoviště pro odstav vozidel. Otázka, zda parkování automobilů na předmětném pozemku zatěžuje okolí nadměrným hlukem či výfukovými zplodinami, tj. zda ruší okolí a v jaké míře, předmětem správního řízení vůbec nebyla.

Námítky obsažené v žalobcově replice ze dne 22.12.2010 byly uplatněny až po uplynutí lhůty stanovené v ust. § 72 odst. 1 s.ř.s. ve spojení s ust. § 71 odst. 2 s.ř.s., tj. opožděně, a proto k nim soud nemohl přihlížet. Výjimkou je námitka promlčení (správně prekluze) odpovědnosti žalobce za spáchání správního deliktu, neboť jde o otázku, kterou je soud povinen zkoumat z úřední povinnosti.

Podle § 182 odst. 5 stavebního zákona ve spojení s § 182 odst. 3 tohoto zákona odpovědnost za jednání, k němuž došlo při podnikání fyzické osoby, zaniká, jestliže stavební úřad o něm nezahájil řízení do 1 roku ode dne, kdy se o něm dozvěděl, nejpozději však do 3 let, kdy k němu došlo. V souzené věci správní orgán I. stupně obdržel stížnost M.B. na parkování automobilů na pozemku parc. č. 196/1 v k.ú. Přední Kopanina dne 13.10.2008. K zahájení řízení o správním deliktu podle ust. § 180 odst. 1 písm. f) stavebního zákona došlo ve smyslu § 46 odst. 1 správního řádu dne 6.8.2009, kdy bylo žalobci doručeno oznámení o zahájení řízení ze dne 5.8.2009, č.j.: MCP6 052815/2009. Vzhledem k tomu, že správní orgán I. stupně zahájil řízení o předmětném správním deliktu ve lhůtě stanovené v § 182 odst. 3 stavebního zákona, k zániku odpovědnosti žalobce za daný správní delikt v souzené věci nedošlo.

Soud tedy neshledal žalobu důvodnou, a proto jí podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., neboť žalobce nebyl ve sporu úspěšný a žalovanému žádné náklady v řízení nevznikly.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze dne 27. listopadu 2013

JUDr. Ivanka Havlíková v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Lucie Horáková